

Full diocesà

18 de juliol del 2021

p4 i 5 —Lluís Vidal, nou sacerdot diocesà

p7 —Entrevista a Georgina Belles, *youtuber*

Jo soc amb vosaltres
Tots els dies
cf. Mt 28, 20

26 DE JULIOL DE 2021
JORNADA MUNDIAL DELS AVIS
I PERSONES GRANS

«Se'n compadí, perquè eren com ovelles sense pastor»

Diumenge XVI durant l'any / Cicle B

Lectura del llibre de Jeremies

Ai dels pastors que perden i dispersen les ovelles del meu ramat, diu l'oracle del Senyor. Per això el Senyor, Déu d'Israel, diu als pastors del meu poble: «Vosaltres heu dispersat les meves ovelles i les heu fetes fugir, en lloc de fer-ne el recompte. Doncs ara jo passaré comptes amb vosaltres per reclamar tot el mal que heu fet, diu l'oracle del Senyor. I totes les ovelles que em queden, jo mateix les recolliré de tots els països on les havia fet fugir, i les faré tornar als seus prats. Allà seran fecundes i s'hi multiplicaran. Els donaré pastors que les menin, i ningú no tornarà a fer-los por, ni a esfereir-les, ni en mancarà cap, diu l'oracle del Senyor. »Vénen dies, diu l'oracle del Senyor, que faré germinar un rebrot legítim del llinatge de David, i serà un rei excel·lent que farà regnar en el país la justícia i el bé. En els seus dies Judà no sofrirà cap mal i Israel viurà segur. El seu nom serà: El-Senyor-és-el-nostre-bé.»

(23,1-6)

Salm responsorial

El Senyor és el meu pastor, no em manca res.

[22]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Germans, vosaltres abans éreu lluny de les promeses, però ara la sang del Crist us ha apropiat. Ell és la nostra pau. De dos pobles n'ha fet un de sol, ja que ell ha destruït la barrera que els separava i els mantenia enemics, abolint en el seu propi cos la Llei i els preceptes. Així ha posat pau entre tots dos pobles i ha creat una nova humanitat centrada en ell. Per la seva mort a la creu ha fet morir l'enemistat i, units en un sol cos, els ha reconciliat tots dos amb Déu. Per això ha vingut a portar-nos la bona nova de la pau: la pau a vosaltres, que éreu lluny, i la pau als qui eren a prop. Per ell uns i altres tenim entrada al Pare, guiats per un sol Esperit.

(2,13-18)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

En aquell temps, els apòstols es reuniren amb Jesús i li parlaren de tot el que havien fet i ensenyat. Ell els diu: «Veniu ara tots sols a un lloc despoblat i reposeu una

mica.» Perquè molta gent anava i venia i no els deixava temps ni per menjar. Se n'anaren, doncs, tots sols amb la barca cap a un lloc despoblat. Però algú els veié quan marxaven; molts ho van saber, van córrer a peu de tots els pobles i arribaren primer que ells. Quan Jesús desembarcà veié una gran gentada i se'n compadí, perquè eren com ovelles sense pastor. I es posà a instruir-los llargament. (6,30-34)

«Per això ha vingut a portar-nos la bona nova de la pau: la pau a vosaltres, que éreu lluny, i la pau als qui eren a prop. Per ell uns i altres tenim entrada al Pare, guiats per un sol Esperit»

Veniu i reposeu

Carles Riera i Fonts, pvre.

Jesús convida els apòstols —arribats de la missió— a reposar una mica en un lloc despoblat on fa bo de pregar, si bé la gent no els deixarà sols i hauran de canviar de plans.

Cansats per la pesantor del camí, el Mestre els cerca un recer plàcid on sols parli el silenci, on puguin asserenar els cors, renovar els ànims i examinar el viure.

El silenci ens encara amb nosaltres mateixos, crea vida interior, ens buida d'atragament i ens omple de pau i serenor. I també ens permet la comunicació: quan callem, creem un espai lliure en què l'altre et pot imaginar i et pot comprendre. És aleshores que el silenci s'expressa. Valdria la pena vendre tot el xivarri d'aquest món i comprar silenci.

En una composició simfònica, en un quadre pictòric, hi ha d'haver espais muts o buits que facin ressaltar —per contrast— els moments àlgids o els fragments intensos de l'obra.

Semblantment, l'ésser humà necessita estones de solitud, d'entotsolament, que l'ajudin a saber valorar com cal el temps dedicat a conviure, estones per a sentir el més-enllà del món i de les coses, moments en els quals poder escoltar «la música callada y la soledad sonora» (sant Joan de la Creu).

Jesús no volia pas que els seus deixebles visquessin en un estat de perpètua tensió. Si la nostra vida és més relaxada, serà més accessible als altres. Hem d'aprendre a trobar temps, a guardar en el nostre quefer diari un lloc per a Déu.

La imatge

Un lloc despoblat. Jesús i els deixebles, en tornar de la predicació, van a una convivència: reposar i revisar. Però s'omple de gent, i la jornada s'acaba abans de començar. La compassió de Jesús canvia el caire de la trobada: es posa a predicar, perquè aquesta és la necessitat primera.

Dieu: el cap de setmana ens reunirem per parlar-ne; o bé pujarem tal muntanya. I res: tot canvia.

El Bon Pastor (s. XIX)

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

19 dilluns

—Sant Arseni, diaca

—Santa Àurea, vg. i mr.

Ex 14,5-18/Ex 15/Mt 12,38-42

20 dimarts

—Santa Margarita, vg. i mr.

—Sant Elies, profeta

—Sant Apol·linar, bisbe i mr.

Ex 14,21-15,1/Ex 15/Mt 12,46-50

21 dimecres

—Sant Daniel profeta

—Sant Llorenç de Brindisi, caputxí i dr.

Ex 16,1-5.9-15/Salm 77/Mt 13,1-9

22 dijous

—Santa Maria Magdalena, penitent

Ct 3,1-4 o bé 2C 5,14-17/Salm 62/Jn 20,1-2.11-18

23 divendres

—Sant Bernat d'Alcira

—Santa Brígida de Suècia

Ga 2,19-20/Salm 33/Jn 15,1-8

24 dissabte

—Santa Cristina, vg.

Ex 24,3-8/Salm 49/Mt 13,24-30

25 Sant Jaume Apòstol

Ac 4,33;5,12.27-33;12,1b.2 o bé

Ac 11,19-21;12,1-2.24/Salm 66/2C 4,7-15/Mt 20,20-28

Lluís Vidal, un nou membre del presbiteri diocesà de Vic

Redacció

Des del diumenge dia 4 de juliol el presbiteri diocesà compta amb un nou membre, Mn. Lluís Vidal Buxeda, de vint-i-set anys d'edat. Fou ordenat a la catedral de Vic en una multitudinària celebració presidida pel bisbe.

El temple es va omplir de fidels per acompanyar mossèn Lluís en aquest pas tan important de la seva vida. El cor dels Scouts d'Europa (agrupació a què pertany el novell sacerdot) iniciava el cant d'entrada i, amb aquest, una llarga processó de concelebrants (una setantena) fins a l'ample presbiteri catedralici, flanquejats per les impressionants pintures de Sert. El candidat fou cridat i elegit pel bisbe, després que Mn. Jaume Casamitjana, rector del Seminari, donés fe de la seva idoneïtat.

Van venir després les promeses sacerdotals, manifestant la clara intenció del servei ministerial i el que comporta; la promesa de respecte i obediència al bisbe diocesà; la pregària amb el cant de les lletanies dels sants amb l'escollit prostrat en terra; la imposició de mans per part del bisbe i de tots els preveres concelebrants; la pregària d'ordenació, cantada pel prelat, pregària que fa un repàs de la història del ministeri sagrat; el revestiment amb els ornaments sagrats propis dels preveres, amb la intervenció de Mn. Jaume Serra, rector estat de la parròquia de la Sagrada Família d'Igualada, que batejà i donà la primera comunió al futur prevere, juntament amb Mn. Joan Prat; la unció de les mans

amb el sant crisma com a signe de consagració; el lliurament del pa i del vi dins la patena i el calze que portaren el pares de mossèn Lluís; finalment, el bes fraternal del bisbe i els preveres presents.

«Estem acostumats a sentir notícies negatives dels sacerdots»

Al final, el novell prevere adreçà unes paraules d'acció de gràcies, en què demanà: «Pregueu pels sacerdots, no solament per mi, perquè siguem dòcils a la voluntat de Déu i tinguem un cor gran on càpiga tot-hom. Estem acostumats a rebre pels mitjans de comunicació i les xarxes socials notícies negatives dels sacerdots, moltes d'elles probable-

ment certes però que no reflecteixen la realitat del sacerdoti en l'Església. Després de tots aquests anys de convida amb ells, d'escoltar-los, d'acompanyar-los, de treballar-hi, puc dir que la meua experiència personal és, en una grandíssima majoria, de persones entregades als altres, enamorades del seu sacerdoti, que lluiten cada dia per conformar el seu cor a imatge del cor de Crist, bon Pastor. No permetem que el món distorsioni la nostra visió dels sacerdots ni ens faci perdre el nostre amor al sacerdoti, com a bé preuat de Déu a l'Església. Per últim, pregueu per les vocacions, especialment en la nostra diòcesi de Vic, perquè més joves a partir d'un trobament profund amb Crist, a través del testimoni de santedat dels sacerdots, es decideixin a lliurar-se a aquell que dona el cent per u als qui el segueixen fidelment.»

Missa nova a Igualada

Un cop ordenat, el nou sacerdot va oferir el dissabte dia 10 de juliol la seva primera missa solemne (la «missa nova») a la parròquia de la Sagrada Família d'Igualada, la seva comunitat natal. Mn. Lluís Vidal la celebrà amb el seu propi calze d'ordenació i amb una casulla nova.

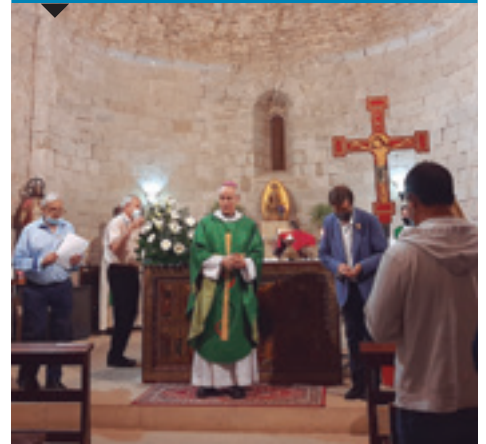
L'homilia fou predicada per Mn. Marc Bosch, amb els cants a càrrec de la Capella de Música de la Tossa, dirigida per Frederic Prat i amb l'acompanyament a l'orgue de Pol Requesens. Seguint una antiga tradició, fou la mare del nou sacerdot qui li rentà les mans en el moment potserior a l'ofertori.

Acabada la missa, mossèn Lluís pronuncià unes paraules d'acció de gràcies. Per motius obvis no es féu el «besamans», però els fidels pogueren saludar personalment el celebrant.

La Vetlla d'Espigues, a Lluçà

Adoració Nocturna

Dissabte passat, dia 19 de juny, va tenir lloc la Vetlla Diocesana d'Espigues de l'Adoració Nocturna del bisbat al monestir de Santa Maria de Lluçà, amb la presència del senyor bisbe, de cinc preveres i de cinquanta-cinc fidels.

Es va començar amb la benvinguda per part del vicari de la parròquia de Prats de Lluçanès. A continuació el bisbe va beneir quatre insígnies de l'adoració que es varen lliurar a nous adoradors i posteriorment va tenir lloc la celebració de l'eucaristia.

Acabada la missa es va fer una petita processó amb el Santíssim pel claustre del monestir, seguida de la benedicció solemne. A continuació van començar els torns de vetlla a Jesús Sagramentat fins a les tres de la matinada.

26 de juliol: Jornada Mundial dels Avis i de la Gent Gran

Redacció

El pròxim 26 de juliol l'Església celebra per primera vegada la Jornada Mundial dels Avis i de la Gent Gran, una diada instaurada pel papa Francesc entorn de la festa de sant Joaquim i santa Ana. El tema triat per aenguany és «Jo sóc amb vosaltres cada dia» (cf. Mt 28,20).

Aquest tema expressa en primer lloc la proximitat del Se-

nyor a la vida de cada persona gran. Els bisbes espanyols, en un seu missatge, ressalten que Jesucrist és l'amic que mai no falla, que sempre és present en les nostres vides. De manera especial en aquest difícil moment de pandèmia, aquestes paraules tenen ressò en el cor de tantes persones grans que han experimentat la solitud i la por.

Suspensió del pelegrinatge a Lurdes

Les Hospitalitats de la Mare de Déu de Lurdes dels bisbats de Vic i Solsona han suspès un any més el tradicional pelegrinatge conjunt que fan al santuari de Lurdes de França. Combinant esperança amb prudència, ja no s'havia programat enguany en les dates del juny i s'havia reservat per a finals de setembre, però la situació actual de la pandèmia, encara ben viva, ens fa ser prudents i prendre aquesta trista decisió, esperant que l'any vinent, 2022, hi puguem tornar, del 11 al 15 de juny. La salut de les persones, sobretot de les més vulnerables a qui acompanyem, ha de prevaler per damunt de tot.

Malgrat no poder fer el pelegrinatge, ni tampoc les tradicionals convivències del mes d'agost a Alpens, ambdues hospitalitats estan treballant per poder fer en el nostre territori actes similars als que es fan a Lurdes. De seguida que sapiguem què podem fer, us ho comunicarem.

«El feminisme postmodern i la ideologia de gènere no afecten positivament les noves generacions»

Georgina Belles, youtuber. Entrevista de Raquel Parici

Avui entrevistem aquesta youtuber, nascuda al Masnou. Estudià il·lustració i disseny a l'Escola de la Llotja i en acabar marxà a Irlanda i Alemanya com a *au-pair*, descobrint així la vocació d'educar els més petits. És mestra i compagina la feina amb un grau de llengua i literatura catalanes a la UOC. Recentment ha començat un canal de YouTube. El seu interès se centra en els estudis culturals catalans i la pèrdua de la feminitat i la masculinitat en el món occidental, que denuncia des de les xarxes com ara Twitter i Instagram. Escriu articles en els mitjans contraculturals *La Santa Espina* i *Revista Esperit*.

Com va ser que et fessis youtuber? Moltes vegades, els humans actuem per imitació de certs models que ens semblen interessants, i en el món angloparlant vaig començar a veure que existia gent jove amb la valentia suficient per a donar la cara amb un somriure a la boca. També vaig descobrir figures femenines que defensaven els mateixos valors en què jo crec (la Veritat, la Raó i la Bellesa), figures que de cap manera no es promocionen en la nostra societat o es mostren com una opció vàlida a les noves generacions. Fa més de cent anys, C.K. Chesterton va vaticinar la catàstrofe, afirmant que arribaria el dia en què hauríem de defensar que la gespa és verda. Bé, aquest dia ha arribat, i una part important d'aquesta defensa és a les xarxes.

Com et vas començar a interessar per temes com el feminisme i la relació home/dona? La base d'una societat sana són la família i la comunitat, i la millor manera de destruir aquesta estabilitat és destrossar les relacions entre els homes i les do-

nes (sempre fent creure que ho fas pel seu propi bé, és clar). En els últims cinc anys la propaganda de les elits culturals s'ha anat intensificant, i cada vegada veia més clar que allò que em venia com una veritat inqüestionable xocava brutalment contra la meua realitat i qualsevol lògica humana. Els meus avis opressors? Les meves àvies dèbils? Les faldilles incòmodes? La maternitat una presó? La família una càrrega? Al contrari!

Com respon a aquestes qüestions el feminisme i la ideologia de gènere i com afecta especialment els joves? Ras i curt: estan desfets. La natura humana i els seus problemes són eterns, i els joves sempre es rebel·laran i cercaran respostes a les seves inquietuds. El feminisme postmodern i la ideologia de gènere no afecten positivament les noves generacions (més aviat tiren llenya al foc), i n'és un bon exemple el fet que cada vegada més dones necessitin antidepressius i teràpia o que els joves s'apropin més a posicions tradicionals per trobar la felicitat. També penso que els volen allunyar de la seva família per manipular-los amb més facilitat, i una eina molt poderosa per a fer-ho són el llenguatge i el victimisme.

Quina alternativa proposes? En primer terme, proposo abandonar aquesta cultura hedonista que se'ns imposa diàriament, que ens fa creure que som lliures quan simplement som esclaus dels nostres desitjos. És imprescindible acceptar que allò que ens succeeix no sempre és culpa dels altres, i que tenim la responsabilitat dels nostres actes; per tant, cal que treballem de valent per millorar. Evidentment, és un camí llarg i difícil, però hem de tenir present que som forts i guanyadors. A més a més, cal recordar que, si bé és cert que la maquinària contra la qual lluitem és gegant i està molt ben organitzada, nosaltres tenim al nostre costat una cultura que ha sobreviscut durant més de dos mil anys, i ara més que mai toca ser autèntics i absoluts.

«Un plec de goigs»

El llibre de Mn. Sebastià Codina es pot trobar a la llibreria del Casal de l'Església de Manresa (c/ Era del Firmat, 1-3, tel. 938 753 203).

«L'ome sant» (sant Ignasi a Manresa)

Romà Casanova, bisbe de Vic

A partir del pròxim 31 de juliol i fins a la mateixa data del 2022 hem de celebrar un any ignasià, en l'escaiença del cinquè centenari de la conversió de sant Ignasi de Loiola. Aquesta commemoració ens toca ben de prop a tota la diòcesi i encara més als manresans. En efecte, com de tots és ben sabut, Ignasi de Loiola, d'origen basc, vassall i perfecte cavaller, en defensa de la ciutat de Pamplona, va ser ferit en una cama. Aquest fet, que en principi podria semblar una dificultat, donada la necessitat d'una llarga recuperació, va esdevenir un començament de vida plena, ja que aquella convalescència fou l'hora de Déu per al cavaller ferit. Per mitjà de bones lectures i de pregària, anava naixent en ell el desig d'esdevenir un «cavaller de Déu». Mes el camí espiritual allí iniciat no va acabar a Loiola, on es refeia de les ferides; aquest es va fer pelegrinatge vers la llibertat autèntica: va partir sol amb la seva mula, enfilant-se cap a l'est, amb el desig d'arribar a Jerusalem.

Manresa i tota la diòcesi hem de viure aquest any ignasià amb esperit d'agraïment

En aquest camí fet, interiorment, vers la llibertat i, exteriorment, per la ruta fins a trobar un vaixell que el dugués a Terra Santa, va arribar a Manresa, passant abans per Montserrat, on s'estigué uns quants dies per poder fer una confessió general de tota la seva vida a fi de trobar-se amb la misericòrdia divina. Manresa en aquell 1522 era una ciutat d'uns mil habitants, amb una indústria artesana de cotoners. Va arribar-hi abillat com a pelegrí. Era un home jove, de complexió forta, vestit de sac fins als peus, amb un bastó a les mans i

amb un peu descalç i l'altre calçat amb una espadenya. La seva vida era la d'un pidolaire que passava llargues estones de pregària a la Seu i en altres llocs. La caritat de la bona gent el proveïa i molts l'admiraven i deien d'ell que era «l'ome sant». Fou vora el riu Cardener on va tenir l'experiència il·luminadora en el seu camí espiritual, la qual va ser el nucli inicial fonamental des del qual es va desenvolupar el seu llibre, i més que llibre, el seu mestratge, per a la vida de seguiment de Crist, els *Exercicis espirituals*.

Manresa i tota la diòcesi de Vic han de viure, doncs, aquest any ignasià amb esperit d'agraïment per l'obra de Déu en sant Ignasi en aquesta terra nostra; i, al mateix temps, també han de seguir el seu exemple en el camí de la llibertat. El discerniment a la llum de la Paraula de Déu i de l'acció de l'Esperit Sant és camí indispensable per a aconseguir-la.

